

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 9,26-31; Ps 22,26b-28.30-32; 1Iv 3,18-24; Iv 15,1-8

Isus nebeskog Oca opisuje kao vinogradara, što znači da on nije netko tko čeka gotov rod već se brine za svoj nasad. Poznato je da je u vinogradarstvu potrebno ukloniti one grane koje nisu plodonosne, već crpe snagu iz biljke, a po sebi su beskorisne. Time se bavi vinogradar: ono što ne valja odsijeca od trsa kako bi bio plodonosan. Trs je u današnjoj prisposobi sam Isus, dok smo mi loze. Krist nam želi reći da smo jedno s njime, da mu pripadamo. Pomoć u raspoznavanju korisnih loza od onih koje to nisu jest donošenje roda. Onaj tko je bez ploda bit će odstranjen, iako je dio trsa. Svi smo po krštenju i ostalim sakramentima, osobito po euharistiji, dio Kristova trsa. No, primati Krista ne znači ujedno biti plodna loza. Onaj tko je povezan s Kristom donosi rod i to na način kako nam govori Ivan u svojoj poslanici, da ne ljubimo riječju i jezikom, već istinom i djelima. Onaj koji puno govori o Bogu, a ne čini djela Oca nebeskoga, nije od Boga. Naprotiv, onaj koji živi svoju vjeru, prepoznatljiv je kao kršćanin i bez da progovori riječ. Onaj koji radikalno ne živi dostojno Kristov poziv, bilo laik bilo klerik, te pri tome ne donosi plod, bit će odsječen kao nekorisna loza. A biti odsječen od trsa, tj. Krista, znači biti odsječen od izvora života, pa samim time znači biti odbačen od Boga. Budimo oprezni glede načina svoga života. Nemojmo ovaj jedinstven i neponovljiv dar potratiti na ovozemaljske prolazne naslade kako nam vječna nagrada ne bi promakla. Apostol Ivan u svojim se poslanicama vjernicima obraća s naslovom "dječice", jer se nadovezuje na Isusovu rečenicu kako će djeca baštiniti kraljevstvo Božje. Taj naslov nam je poziv da budemo kao djeca koja su posve ovisna o roditeljima, da i mi budemo ovisni o nebeskom Roditelju, da se damo njime voditi, da imamo poučljivo srce koje će vršiti volju Oca nebeskoga. Tek kada postanemo djeca, kada dopustimo Duhu Svetome da djeluje u nama, onda možemo imati mir u srcu koji pak daje samo Božja prisutnost. A ona se očituje kroz čuvanje, tj. vršenje zapovijedi koje nam je ostavio kao uputu za upotrebu života kako ga ne bismo nepovratno oštetili. Onaj koji čuva svete zapovijedi, čuva Boga u sebi, biva u trajnoj vezi s Kristom koji nas poticajima Duha Svetoga vodi u kuću Oca nebeskoga. Neka nam Gospodin pomogne da se nikada ne udaljimo od njega, da uvijek ostanemo povezani s istinskim trsom, Isusom Kristom, kako bismo jednog dana mogli uživati radost koju nam je on pripravio.